

Výbory i s radníma,
i myslivce s kordama,
ti mně puta dávali,
na vojnu ňa łapali.

Putá mně nedávajte,
koníčka mně sedłajte,
koníčka, karabinu,
pán Bůh ví, kde zahynu.

Zahynu-li v tom řesi,
řutá zvěř mňa roznoší;
ti malicí ptáčkové,
budú na mém pohřebě.

Dvacet roků starostí,
blíže ešče mladosti,
k čemu ste mňa chovała,
stará matičko moja?

Já sem řa jen chovała,
k tom vojenskému stavu:
Pote sem, kamarádi,
stavte se do armády.

Ta francúzská armáda
v širokém poli stójí;
přijde Turek z daleka,
žádného sa nebójí.

1138.

Z Velké.

Volně.

Nečas-ný Strážni - cký zámek, ko-lem něho čér - ný
řes, eš - če sa po - dí - vám, eš - če sa po - dívám,
po - je - de - ři mi-řý dnes.

Nečasný Strážnický zámek,
kořem něho černý řes,
[: ešče sa podívám, :]
pojede-ři miřý dnes.

Jede on si, jede, jede,
na svém vraném koníčku,
[: on sobě pripíná, :]
na řevý bok řabličku.

Jak to mati uslyšela,
hned na ulic vyběhřa:
Ach, můj miřý synu,
do řa dař na vojnu,
do je toho příčina.

Dař řa na tú vojnu, dař, dař,
ten Strážnický miřostřpán,
[: provazy řa zvařař, :]
ešče ke mně vartu dař.

A tá varta u mňa stála
od večera do rána,
[: a jak Pámbů dňa dař:]
hned řa vědři do Brna. :]

Jak řa do Brna dovědři,
varta stójí u dverí.
Otvírajte vrata,
vezem vám řegruta
od Strážnického pána.